

formode, at Skagen er saa ugunstig stillet, at der for saavidt skulde være saa megen Grund til at komme denne Stad til Hjælp med en Almisse, med en Pengegave fra Statens Side. Jeg indrømmer, at der kan komme Tilfælde, hvor en Kommune kan være saa ugunstig behandlet af Skjæbnen, at der kan være Grund for Staten til at træde til for at hjælpe den ud over et vanskeligt Punkt, men at saadanne Grunde ere tilstede for Skagen, forekommer mig aldeles ikke. Skagen har trivedes godt uden Jernbane og vil efter al Rimelighed trives fremdeles uden Jernbane. Med Hensyn til den Behreidelse, som den ærede Ordfører for Udvalgets Fler-tal rettede mod mig, at jeg ikke er i Konsekvents med Landsthingets tidligere Afgjørelser af lignende Spørgsmaal, skal jeg villig indrømme, at det er jeg heller ikke. Dærtimod er jeg i stærk Strid med Afgjørelser, som tidligere ere trufne her, og det vil jeg altid være, naar jeg finder, at de Afgjørelser, der tidligere have været trufne, have været feilagtige, og jeg mener netop med Hensyn til det Lovforslag, som her foreligger, at det fører til et urigtigt Resultat. Derfor agter jeg at stemme derimod og opfordrer dem, der maatte dele min Anstuelse, til ligeledes at stemme imod det. Med Hensyn til de Forslag, der foreligge paa Finantslovforslaget for næste Aar, indrømmer jeg, at der er adskillige af dem, som der i Konsekvents af min Opfattelse af Statens Forhold til enkelte Kommuners eller enkelte Egenes økonomiske Forhold er al mulig Grund for mig til at sætte mig imod. Den ærede Ordfører vil, hvis jeg lever saa længe, derfor faae det Særlyndt at se, at jeg ogsaa vil komme til at stemme mod disse Forslag paa det foreliggende Finantslovforslag, naar undtages Forslaget om at udsætte Afbetalingen paa Hødsager—Mergel Banen. Jeg tror, at det er det eneste Rigtige, Staten kan gjøre, at udsætte at tage Afdrag paa det Laan, den i sin Tid udrede til denne Bane, thi Banen kan vist ikke nu betale 4 danske Stilling i Afdrag paa sin Gjæld.

Ablefeldt-Laurvig: Naar hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem foreslaar, at Lovforslaget skal gaa igjennem, kan jeg ikke være Haab om, at det Modsatte skulde ske, fordi jeg slutter mig til Mindretallet, men jeg vil gjerne tillade mig nogle enkelte Bemærkninger om dette Lovforslag, i Grunden nærmest i Continuation af, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling. Jeg yttrede den Gang, at hvad der var Hovedsagen for Skagen, var ikke Landeveie eller en Jern-

bane, men en Havn. Derimod fremkom der en Ytring fra den ærede Minister, som jeg maa høre mig for, idet han sagde, at naar der skulde bygges en Havn, maatte der kastes Millioner ud i Havet. Selvfølgelig kan der ikke være Tale om at give Millioner ud til en saadan Havn. Jeg tror nu fuldkomment paa, at den ærede Ministers Angivelse er rigtig, men jeg har dog faaet nogle Oplysninger, som, om de end ikke kunne forandre min Opfattelse overfor den ærede Minister, dog forekomme mig noget forbausende, og jeg vil derfor ogsaa gjerne tillade mig et lille Spørgsmaal til den høitærede Minister, hvorvidt de Forhold, jeg har faaet at vide, ogsaa virkelig ere tilstede. Det er meddelt mig, hvad der i alt Fald er rigtigt, at der er bevilget paa Finantsloven 1886—87 1,500 Kr. til Undersøgelse af Spørgsmaalet om en Havn ved Skagen, for at man mulig kunde faae en Fisserhavn anlagt der. Efterat denne Undersøgelse var endt, udtalte Kommissionen, efter hvad der er meddelt mig af de Herrer Premierlieutenant Drechsel og Ingeniør Berg, at den var kommen til den Erkendelse, at udfør Skagen kunde der ikke bygges en Havn, men at der Syd for Skagen kunde bygges en Havn, thi der laa der ikke 3 Revler, men en Klak paa 13—14 Fod Vand, og gaar man lidt længere ud, kommer man hurtigt til 18 Fod Vand, med andre Ord: der kunde bygges en Fisserhavn ved Skagen paa c. 18 Fods Dybde for en Udgift af c. 1 Million. Er det i enhver Henseende aldeles feilagtigt, hvad jeg paa Grund af den høitærede Ministers Udtalelse ikke kan tvivle om, saa har det naturligvis ikke Noget at betyde; men hvis der skulde være Noget i det, at der kan bygges en Fisserhavn for 1 Million, siger jeg, at 1 Million er bedre anvendt til en Havn end 780,000 Kr. til en Jernbane ved Skagen. Jeg vil lade dette staa ved sit Værd; thi jeg stoler naturligvis paa den høitærede Ministers Udtalelse; naar den høitærede Minister siger, at en Havn vil koste Millioner, saa tror jeg, at det er en overfladig Beregning, jeg har faaet af de Vedkommende, og at der altsaa ikke er Haab for Skagen om at faae en Havn; men jeg vil ærlig tilstaa, at det staar klart for mig, at det Skagboerne trænge til, er en Havn, og at, hvis der skal gjøres nogen Opoffrelse for Skagen, maa det være til en Havn hvorimod Penge til Jernbane vilde være spildte. I Bemærkningerne til Lovforslaget ophjæves det, at Værdien af Fiskefangsten ved Skagen var i 1884: 412,550 Kr., i 1885: 281,360 Kr., i 1886: 229,840 Kr. Disse Tal ere naturligvis fuldstændig rigtige; der er vist ikke et Ord